

Arrest

nr. 277 809 van 23 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.R.C.B. (eerste verzoekende partij) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. Je werd geboren op X 2004 te X en hebt eerst in Mejicanos gewoond en vanaf je zevende in Soyapango, San Jacinto. Je bent katholiek opgevoed. In El Salvador ging je naar school tot de achtste klas. Op 13 oktober 2019 reisde je samen met je moeder S.J., R.S. (...) (CG X; O.V. X) en zussen M.A., R.R. (...) (CG X; O.V. X) en D.Y., F.R. (...) (CG X; O.V. X) via Spanje naar België, waar jullie de volgende dag toekwamen. Op 23 oktober 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je zussen als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 31 mei 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag van jouw moeder. Ze tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 24 november 2021.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 14 januari 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verwijst je naar de algemene onveilige situatie in El Salvador door de aanwezigheid van bendes. Je verklaart dat je vader werd gedood door bendeleden van MS toen jij drie jaar oud was. In 2014 werd je in de buurt van je school aangesproken door bendeleden van MS die wilden dat je lid zou worden van hun bende. Je weigerde hierop in te gaan. Eind 2018 werd jou dit nogmaals door hen gevraagd. Ze vroegen je dit toen drie keer en vermeldden erbij dat ze jou en je familieleden zouden doden als je hier niet mee zou instemmen. Je ging van toen af niet meer naar school en vertelde je moeder wat er was gebeurd. Zij besloot toen alles te regelen opdat jullie het land zouden kunnen verlaten.

In het kader van jouw verzoek wordt jouw originele paspoort (d.d. 29/7/'19) en een usb stick met enkele video's van facebookberichten omtrent de algemene situatie in El Salvador voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hierop passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen".

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 23 oktober 2019. Je verwijst naar bendeleden van MS die je vroegen je bij hen aan te sluiten en die jullie zouden doden indien je niet op hun eis zou ingaan. Jouw moeder is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissing CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Bijkomend kunnen nog enkele opmerkingen worden gemaakt omtrent de verklaringen van je broer en jou met betrekking tot de gebeurtenissen. Je broer beweert dat de bedreigingen afkomstig waren van de bende MS, terwijl jij denkt dat de bende 18 erachter zat (CGVS p.8, CGVS 22/10157B p.7). Hoewel jij beweert dat jullie wel dertig keer werden bedreigd, houdt je broer het op slechts drie keer (CGVS p.9, CGVS 22/10157B p.8). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen bevestigen nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan de door jouw moeder geschetste vluchtmotieven. Je zou in 2014 al een keer zijn aangesproken door bendeleden van MS met de vraag je bij hen aan te sluiten. Toen werd reeds bedreigd je familieleden iets aan te doen als je niet op hun aanbod in zou gaan. Je weigerde op hun eis in te gaan en blijkbaar is er dan een hele periode niets meer gebeurd (CGVS p.11). Pas eind 2018 werd je wederom met bedreigingen van de bendeleden geconfronteerd, zo stel je. Dit gebeurde toen drie keer, telkens in de buurt van je school. Je besloot dan niet meer naar school te gaan. Tot je vertrek in oktober 2019 gebeurde er niets meer. Er kwam nooit iemand bij je thuis langs op zoek naar jou (CGVS p.8-10). Je hebt ook geen concrete voorbeelden van personen die gelijkaardige zaken meemaakten als jou (CGVS p.9). Tevens heb je geen nieuws meer over jouw persoonlijke actuele situatie (CGVS p.10). Nochtans heb je nog verschillende familieleden in El Salvador waarbij je had kunnen informeren hiernaar (CGVS p.5-6). Dit alles wijst allerminst op het feit dat jij actueel persoonlijk geïsoleerd zou worden.

Met betrekking tot de moord op je vader door MS-leden dient te worden verwezen naar de motivering hierover in het kader van je moeders verzoek om internationale bescherming (CGVS p.5). Jullie gezin heeft na zijn dood hieromtrent geen concrete problemen gekend waarvan gesteld werd dat deze verband hielden met jullie vertrek uit El Salvador in 2019. Er werd bovendien geen geconcretiseerde actuele persoonlijke vrees aangetoond.

Je verwijst ook naar de algemene onveilige situatie in El Salvador (CGVS p.10). Ter staving hiervan leg je een usb stick voor met enkele video's van facebookberichten omtrent de algemene situatie in El Salvador. Deze hebben geen betrekking op jouw persoonlijke situatie en vormen dan ook geen indicatie met betrekking tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in jouw hoofde (CGVS p.7). Een analyse van de huidige veiligheidssituatie in El Salvador volgt hieronder.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 24 november 2021 (CGVS 22/10157C p.6). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 14 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikt ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het overige door jou voorgelegde document wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 29/7/'19) heeft niets te maken met jouw asielaanvraag, maar vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Volledigheidshalve dient nog te worden aangehaald dat ook de verzoeken van je zussen M.A.R.R. (...) (CG 22/10157B; O.V. 8.935.035) en D.Y.F.R. (...) (CG 22/10157C; O.V. 8.935.035) niet-ontvankelijk worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van R.R.M.A. (tweede verzoekende partij) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. Je werd geboren op 5 juli 2010 te San Salvador en hebt eerst in de America colonia gewoond en daarna in San Jacinto. In El Salvador ging je naar school tot de derde klas. Op 13 oktober 2019 reisde je samen met je moeder S.J., R.S. (...) (CG 19/24760; O.V. 8.935.035), broer C.B., H.R. (...) (22/10157A; O.V. 8.935.035) en zus D.Y., F.R. (...) (CG 22/10157C; O.V. 8.935.035) via Spanje naar België, waar jullie de volgende dag toekwamen. Op 23 oktober 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broer en zus als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 31 mei 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag van jouw moeder. Ze tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 24 november 2021.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 14 januari 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verklaar je dat je vader werd gedood door bendeleden. Je broer werd tevens enkele keren door bendeleden aangesproken. Ze vroegen hem geld en als hij dit niet zou geven zouden ze jullie vermoorden.

In het kader van jouw verzoek wordt jouw originele paspoort (d.d. 29/7/19) voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 23 oktober 2019. Je verwijst naar bendeleden die je broer geld vroegen en jullie zouden doden indien hij niet op hun eis zou ingaan. Jouw moeder is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissing CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Bijkomend kunnen nog enkele opmerkingen worden gemaakt omtrent de verklaringen van je broer en jou met betrekking tot de gebeurtenissen. Je broer beweert dat de bedreigingen afkomstig waren van de bende MS, terwijl jij denkt dat de bende 18 erachter zat (CGVS p.7, CGVS 22/10157A p.8). Hoewel jij

beweert dat jullie wel dertig keer werden bedreigd, houdt je broer het op slechts drie keer (CGVS p.8, CGVS 22/10157A p.9). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen bevestigen nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan de door jouw moeder geschetste vluchtmotieven. Je broer zou bovendien in 2014 al een keer zijn aangesproken door bendeleden van MS met de vraag zich bij hen aan te sluiten. Toen werd reeds bedreigd je familieleden iets aan te doen als hij niet op hun aanbod in zou gaan. Je broer weigerde op hun eis in te gaan en blijkbaar is er dan een hele periode niets meer gebeurd (CGVS 22/10157A p.11). Pas eind 2018 werd je broer wederom met bedreigingen van de bendeleden geconfronteerd, zo stelt hij. Dit gebeurde toen drie keer, telkens in de buurt van de school. Hij besloot dan niet meer naar school te gaan. Tot jullie vertrek in oktober 2019, gebeurde er niets meer. Er kwam nooit iemand bij jullie thuis langs op zoek naar jouw broer (CGVS 22/10157A p.8-10). Je broer heeft ook geen concrete voorbeelden van personen die gelijkaardige zaken meemaakten als hij (CGVS 22/10157A p.9). Tevens heeft hij geen nieuws meer over jullie persoonlijke actuele situatie (CGVS 22/10157A p.10). Nochtans hebben jullie nog verschillende familieleden in El Salvador waarbij hij had kunnen informeren hiernaar (CGVS 22/10157A p.5-6). Dit alles wijst allerminst op het feit dat jullie actueel persoonlijk geveiseerd zouden worden.

Met betrekking tot de moord op je vader door bendeleden, dient te worden verwezen naar de motivering hierover in het kader van je moeders verzoek om internationale bescherming (CGVS p.5). Jullie gezin heeft na zijn dood hieromtrent geen concrete problemen gekend waarvan gesteld werd dat deze verband hielden met jullie vertrek uit El Salvador in 2019. Er werd bovendien geen geconcretiseerde actuele persoonlijke vrees aangetoond.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 24 november 2021 (CGVS 22/10157C p.6). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 14 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikt ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geveiseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het door jou voorgelegde document wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 29/7/'19) heeft niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Volledigheidshalve dient nog te worden aangehaald dat ook de verzoeken van je broer C.B., H.R. (...) (22/10157A; O.V. 8.935.035) en zus D.Y., F.R. (...) (CG 22/10157C; O.V.8.935.035) niet-ontvankelijk worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van F.R.D.Y. (derde verzoekende partij) als volgt:

A. Feitenrelaas

Je bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. Je werd geboren op 1 juli 2017 te San Salvador, waar je steeds hebt gewoond. In El Salvador ging je naar de kleuterklas. Op 13 oktober 2019 reisde je samen met je moeder S.J., R.S. (...) (CG 19/24760; O.V. 8.935.035), je broer C.B., H.R. (...) (22/10157A; O.V. 8.935.035) en zus M.A., R.R. (...) (CG 22/10157B; O.V. 8.935.035) via Spanje naar België, waar jullie de volgende dag toekwamen. Op 23 oktober 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broer en zus als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 31 mei 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van jouw moeder. Ze tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 24 november 2021.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 14 januari 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verklaarde je moeder dat ze vreesde dat jij en de rest van je gezin gedood zouden worden omdat je broer weigerde met bendeleden van MS samen te werken. Tevens verwijst ze naar de algemene onveilige situatie in El Salvador. Ze vreest dat haar dochters het slachtoffer zouden kunnen worden van verkrachting door bendeleden en dan indien ze zwanger zouden raken, geen abortus zouden kunnen uitvoeren omdat dit niet is toegestaan in El Salvador. Jullie zouden ook niet hetzelfde onderwijs kunnen genieten in El Salvador als hier in België. Tevens uit je moeder nog de bezorgdheid dat je vaders familieleden anders op jullie zouden kunnen reageren als jullie zouden terugkeren naar El Salvador.

In het kader van jouw verzoek worden volgende documenten voorgelegd: jouw originele paspoort (d.d. 29/7/'19) en artikels in verband met de situatie in El Salvador wat betreft criminaliteit, verkrachtingen en het verbod op abortus.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek

rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 23 oktober 2019. Je moeder verwijst nogmaals naar benedeleden die je broer wilden inlijven en jullie zouden doden indien hij niet op hun eis zou ingaan. Jouw moeder is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissing CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Bijkomend kunnen nog enkele opmerkingen worden gemaakt omtrent de verklaringen van je broer en zus met betrekking tot de gebeurtenissen. Je broer beweert dat de bedreigingen afkomstig waren van de bende MS, terwijl je zus denkt dat de bende 18 erachter zat (CGVS 22/10157B p.7, CGVS 22/10157A p.8). Hoewel je zus beweert dat jullie wel dertig keer werden bedreigd, houdt je broer het op slechts drie keer (CGVS 22/10157B p.8, CGVS 22/10157A p.9). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen bevestigen nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan de door jouw moeder geschetste vluchtmotieven. Je broer zou bovendien in 2014 al een keer zijn aangesproken door benedeleden van MS met de vraag zich bij hen aan te sluiten. Toen werd reeds gedreigd je familieleden iets aan te doen als hij niet op hun aanbod in zou gaan. Je broer weigerde op hun eis in te gaan en blijkbaar is er dan een hele periode niets meer gebeurd (CGVS 22/10157A p.11). Pas eind 2018 werd je broer wederom met bedreigingen van de benedeleden geconfronteerd, zo zegt hij. Dit gebeurde toen drie keer, telkens in de buurt van de school. Hij besloot dan niet meer naar school te gaan. Tot jullie vertrek in oktober 2019, gebeurde er niets meer. Er kwam nooit iemand bij jullie thuis langs op zoek naar jouw broer (CGVS 22/10157A p.8-10). Je broer heeft ook geen concrete voorbeelden van personen die gelijkaardige zaken meemaakten als hij (CGVS 22/10157A p.9). Tevens heeft hij geen nieuws meer over jullie persoonlijke actuele situatie (CGVS 22/10157A p.10). Nochtans hebben jullie nog verschillende familieleden in El Salvador waarbij hij had kunnen informeren hiernaar (CGVS 22/10157A p.5-6). Dit alles wijst allerminst op het feit dat jullie actueel persoonlijk geïsoleerd zouden worden.

Je moeder verwijst ook naar de algemene onveilige situatie in El Salvador (CGVS p.5-6). Ter staving hiervan legt ze enkele artikels omtrent de algemene situatie in El Salvador met betrekking tot criminaliteit, verkrachting en het verbod op abortus voor. Deze hebben geen betrekking op jullie persoonlijke situatie en vormen dan ook geen indicatie met betrekking tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in jullie hoofde (CGVS p.4). Een analyse van de huidige veiligheidssituatie in El Salvador volgt hieronder.

Je moeder haalt nog aan dat jullie in El Salvador niet op dezelfde manier van onderwijs zouden kunnen genieten als hier in België (CGVS p.5). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit resorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Op een bepaald moment haalt je moeder nog aan dat er bij terugkeer naar El Salvador problemen zouden kunnen zijn met de familieleden van je vader. Dit is echter nergens op gebaseerd. Je vader ging immers akkoord met het feit dat je met je moeder uit El Salvador vertrok en jullie hadden in het verleden nooit problemen met zijn familieleden (CGVS p.5).

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 24 november 2021 (CGVS 22/10157C p.6). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 14 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het overige voorgelegde document wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 29/7/19) heeft niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Volledigheidshalve dient nog te worden aangehaald dat ook de verzoeken van je broer C.B., H.R. (...) (22/10157A; O.V. 8.935.035) en zus M.A., R.R. (...) (CG 22/10157B; O.V.8.935.035) niet-ontvankelijk worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betogen:

"De verwerende partij weigert het verzoek van de verzoekende partijen ontvankelijk te verklaren en meent dat zij zich volledig baseren op het relaas van haar hun moeder - quod certe non.

Verzoekende partijen waren bijzonder jong toen hun moeder vluchtte uit El Salvador en baseren zich uiteraard voor een groot deel op het relaas van hun moeder. De vrees in hun hoofde is nog steeds actueel. Verzoekende partijen haalden tijdens het gehoor ook hun eigen persoonlijke vrees aan. Zo haalde eerste verzoekende partij haar vrees aan omwille van de algemene onveilige situatie in El Salvador, de rekruteringspogingen en het bendege geweld en vertelde uitgebreid wat haar was overkomen:

(...)

Eerste verzoekende partij is een jongeman van 17 jaar oud. Zij heeft het uitgeknipte profiel om gevisieerd, ontvoerd en/of gerekruteerd te worden door de bendes in El Salvador. Zij kwam reeds in het verleden in hun vizier en zal bij gedwongen terugkeer nog meer in de schijnwerpers lopen en gevisieerd worden. Dat

dit niet een 'puur hypothetische vrees' is, blijkt uit verschillende bronnen. De cijfers zijn bijzonder alarmerend, ook volgens Human Rights Watch:

(...)

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd naar de vrees in hoofde van verzoekende partij, haar specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die zij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar EL Salvador.

Ook de moeder van tweede en derde verzoekende partijen – die namens hen gehoord werd – verklaarde dat haar beide partners (en vaders van haar kinderen) vermoord werden door bendeleden:

(...)

In die zin menen verzoekende partijen dan ook dat verwerende partij op flagrante wijze artikel 57/6 §3, 6° van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/3 en 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Verzoekende partijen menen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan hen geweigerd heeft. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Bovendien kan verwerende partij zich niet langer verschuilen achter het argument dat bendes als een 'criminele organisatie' dienen te worden beschouwd en op de manier geen grondig onderzoek te voeren in hoofde van verzoekende partij door te stellen dat haar vrees en problemen met de bendes niet binnen de toepassingsgebied van het Vluchtelingenconventie zouden vallen.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingsheffing of renta stuk 5 p. 54- 56:

(...)

Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zijn dat verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, dan menen zij dat zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Anno 2022 is de (humanitaire) situatie in El Salvador volledig ontspoord. EL Salvador wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld:

(...)

Vervolgens dient ook nog gewezen te worden op de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is:

(...)

Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partijen een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld.”

2.2. De verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om hun verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren, om hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of, in uiterst subsidiaire orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. De verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een nota van Nansen bij het verzoekschrift (bijlage 5).

3. Aanvullende nota

Verweerder maakt op 19 augustus 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador wordt gemaakt. Hij verwijst hierbij naar de COI Focus “Salvador. Situation Sécuritaire” van 4 juli 2022.

4. Beoordeling van het verzoek

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. In dit kader dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunnen hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.4. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St. Kamer, 2016-2017*, nr. 54 2548/001,108). De loutere vaststelling dat de minderjarige verzoekers eigen feiten aanhalen volstaat bijgevolg niet om de verzoeken ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

4.5. In casu oordeelt de verwerende partij vooreerst met recht dat de beschermingsverzoeken van de verzoekende partijen grotendeels berusten op dezelfde gronden als deze die hun moeder aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bij arrest van 24 november 2021 met nr. 264 175 oordeelde de Raad ten aanzien van de moeder van de verzoekende partijen dat geen geloof kon worden gehecht aan haar problemen met bendeleden die poogden haar zoon te rekruteren. Verder toonde zij in verband met de moord op twee van haar ex-partners, tevens vaders van twee van haar kinderen, door leden van MS geen geconcretiseerde, actuele en persoonlijke vrees aan. Voorts stelde de Raad vast dat het feit dat zij renta moest betalen evenmin de reden van haar vertrek uit El Salvador vormde. Tevens oordeelde de Raad dat er geen elementen aanwezig waren om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin zou worden vervolgd of een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij in dit verband overigens zelf geen vrees had aangehaald. Tevens oordeelde de Raad dat de situatie in El Salvador niet van zulke aard was dat deze beantwoordde aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Tegen dit arrest van de Raad ging de moeder van de verzoekende partijen niet in cassatieberoep bij de Raad van State. De vaststellingen gedaan in het arrest genieten dus kracht en gezag van gewijsde.

Omtrent de voormelde, reeds door hun moeder aangehaalde asielmotieven, wordt in de bestreden beslissingen bovendien met recht gemotiveerd:

“Je broer beweert dat de bedreigingen afkomstig waren van de bende MS, terwijl jij denkt dat de bende 18 erachter zat (CGVS p.8, CGVS 22/10157B p.7). Hoewel jij beweert dat jullie wel dertig keer werden bedreigd, houdt je broer het op slechts drie keer (CGVS p.9, CGVS 22/10157B p.8). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen bevestigen nogmaals dat geen geloof kan worden gehecht aan de door jouw moeder geschetste vluchtmotieven. Je zou in 2014 al een keer zijn aangesproken door bendeleden van MS met de vraag je bij hen aan te sluiten. Toen werd reeds bedreigd je familieleden iets aan te doen als je niet op hun aanbod in zou gaan. Je weigerde op hun eis in te gaan en blijkbaar is er dan een hele periode niets meer gebeurd (CGVS p.11). Pas eind 2018 werd je wederom met bedreigingen van de bendeleden geconfronteerd, zo stel je. Dit gebeurde toen drie keer, telkens in de buurt van je school. Je besloot dan niet meer naar school te gaan. Tot je vertrek in oktober 2019 gebeurde er niets meer. Er kwam nooit iemand bij je thuis langs op zoek naar jou (CGVS p.8-10). Je hebt ook geen concrete voorbeelden van personen die gelijkaardige zaken meemaakten als jou (CGVS p.9). Tevens heb je geen nieuws meer over jouw persoonlijke actuele situatie (CGVS p.10). Nochtans heb je nog verschillende familieleden in El Salvador waarbij je had kunnen informeren hiernaar (CGVS p.5-6). Dit alles wijst allerminst op het feit dat jij actueel persoonlijk geïdoleerd zou worden.”

Ter weerlegging van deze motieven voeren de verzoekende partijen geen enkel concreet en dienstig argument aan. Hierdoor blijven deze motieven onverminderd overeind.

Daarnaast de halen verzoekende partijen in het kader van het voorliggende verzoek ten eerste een vrees voor rekrutering door bendes, bendegeweld en verkrachting en de onmogelijkheid om abortus te plegen aan. Ten tweede beweren de verzoekende partijen dat zij in El Salvador niet op dezelfde manier als in België onderwijs kunnen genieten. Ten derde wijzen zij op potentiële familiale problemen bij terugkeer naar El Salvador. Ten slotte brengen de verzoekende partijen ook algemene informatie uit rapporten en artikelen naar voor om te wijzen op de algemene onveilige situatie in hun land.

Wat de aangevoerde vrees voor rekrutering door bendes, bendegeweld en verkrachting en de gevolgen hiervan betreft, oordeelt de Raad dat uit de neergelegde en beschikbare landeninformatie in dit kader niet kan worden afgeleid dat het loutere terugkeren naar en aanwezig zijn in El Salvador zou kunnen volstaan om in hoofde van de verzoekende partijen te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico om slachtoffer te worden van dergelijke praktijken. De betreffende informatie is verder van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de verzoekende partijen in persoon. De verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat zij in hun land daadwerkelijk zouden dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd. Het bestaan van dergelijke vrees moet in concreto aannemelijk worden gemaakt. Hiertoe blijven de verzoekende partijen, mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, in gebreke. De aangehaalde elementen kunnen dan ook geen apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

Met betrekking tot het verschil in onderwijs dient, nog daargelaten dat de verzoekende partijen hun beweringen dienaangaande niet staven aan de hand van enige informatie, te worden opgemerkt dat een mogelijke verstoring van hun onderricht op zich onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Aldus wordt in dit kader in de bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij geheel terecht gesteld:

“Je moeder haalt nog aan dat jullie in El Salvador niet op dezelfde manier van onderwijs zouden kunnen genieten als hier in België (CGVS p.5). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.”

Ten aanzien van de potentiële familiale problemen, laten de verzoekende partijen de bestreden beslissing met betrekking tot de derde verzoekende partij geheel ongemoeid waar wordt gemotiveerd:

“Op een bepaald moment haalt je moeder nog aan dat er bij terugkeer naar El Salvador problemen zouden kunnen zijn met de familieleden van je vader. Dit is echter nergens op gebaseerd. Je vader ging immers akkoord met het feit dat je met je moeder uit El Salvador vertrok en jullie hadden in het verleden nooit problemen met zijn familieleden (CGVS p.5).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, aangezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

Wat betreft de moord op de vader van eerste en tweede verzoekende partij, wordt in het verzoekschrift voorbijgegaan aan de motivering hierover in het kader van hun moeders verzoek om internationale

bescherming en wordt tevens in de bestreden beslissingen terdege gemotiveerd: *“Jullie gezin heeft na zijn dood hieromtrent geen concrete problemen gekend waarvan gesteld werd dat deze verband hielden met jullie vertrek uit El Salvador in 2019. Er werd bovendien geen geconcretiseerde actuele persoonlijke vrees aangetoond.”* De verzoekende partijen laten dit motief volledig ongemoeid.

Op basis van het geheel van de voorliggende landeninformatie, zoals opgenomen in de map ‘landen-informatie’ in het administratief dossier, zoals aangevoerd door verzoekende partijen en zoals door verweerder bij de aanvullende nota gevoegd, treedt de Raad verweerder verder bij waar deze in diens aanvullende nota doet gelden:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie van The Guardian, Foreign Policy en PL News ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

In dit verband merkt de Raad op dat uit nieuwsartikelen weliswaar blijkt dat er in El Salvador een groot aantal moorden werden gepleegd gedurende twee dagen in november 2021 alsook tussen 25 en 27 maart 2022, waarbij 89 doden vielen op vier dagen, maar dat uit deze nieuwsartikelen eveneens blijkt dat het aantal bendegerelateerde moorden sinds het aantreden van president Bukele in het algemeen is gedaald. Het betreffen aldus tijdelijke en uitzonderlijke gebeurtenissen.

Bovendien volgt uit de nieuwsartikelen en de landeninformatie van de verwerende partij dat president Bukele na de pieken in november en maart onmiddellijk maatregelen heeft genomen om het aantal moorden terug te dringen, zoals het afkondigen van de noodtoestand op 27 maart 2022, in het kader waarvan op grote schaal personen zijn gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de plotse en uitzonderlijke toename van het aantal moorden in november 2021 en maart 2022 en de afkondiging van de noodtoestand die nog steeds van kracht is, gepaard gaat met een fundamentele wijziging van de aard van het bendegerelateerd geweld in El Salvador.

Zo het afkondigen van de noodtoestand tevens resulteerde in willekeurige arrestaties van onschuldigen en schendingen van mensenrechten van de betrokkenen (COI Focus, p. 14) kunnen deze acties niet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Alles samen genomen wordt niet aangetoond dat de situatie in El Salvador dermate zou zijn gewijzigd dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat de situatie in El Salvador niet van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door de verzoekende partijen neergelegde paspoorten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat de verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

Het betoog van de verzoekende partijen dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen, is dan ook niet dienstig. Het vraagstuk of de bendes in dat land louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld dan wel als politieke actoren moeten worden beschouwd, zoals volgens de verzoekende partijen in het Nansen-rapport wordt besproken, stelt zich bijgevolg evenmin, gelet op voorgaande bevindingen.

4.7. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES